МИСЛЕНИК 008

Април 2006.

„Све док је не-ко јед-но-став-но у пра-ву, ра-ди-је је тих, скро-ман и ћу-тљив. Чим поч-не да ла-же, фе-но-ме-нал-но је бла-го-гла-го-љив, ре-чи му бу-ја-ју, а сми-ца-ли-ца-ма и бо-га-том кра-сно-ре-чи-во-шћу оправ-да-ва се-бе. Од-јед-ном по-ста-је до-ми-шљат и на-дах-нут, с бо-гат-ством до-ка-за и с убе-дљи-вом си-ли-ном.”

(Бе-ла Хам-ваш)

„По сред-стви-ма пре-по-знај и про-це-њуј ци-ље-ве. Са-мо сред-ства оправ-да-ва-ју ци-ље-ве.”

(Дра-гош Ка-ла-јић)

„Јер ће дан по-ка-за-ти, јер ће се ог-њем от-кри-ти, и сва-чи-је ће се де-ло ог-њем ис-пи-та-ти ка-кво је. Ако оста-не чи-је де-ло што је на-зи-дао (на Те-ме-љу ко-ји је Хри-стос), при-ми-ће пла-ту. Ако чи-је де-ло из-го-ри, би-ће оште-ћен, а сам ће се спа-сти, но та-ко као кроз огањ.”

(I Кор. 3:11-13)

„Пре-пу-ште-ни смо са-ми се-би; ни-ко нас не шти-ти ни-ти нас усме-ра-ва. Уко-ли-ко не-ма-мо ве-ре у се-бе, све ће би-ти из-гу-бље-но. Уко-ли-ко је има-мо од-ви-ше, не-ће-мо про-на-ћи бла-го. Да-кле, ве-ро-ва-ти, али не узда-ти се. Да ли је то мо-гу-ће? Не знам да ли је мо-гу-ће, али ви-дим да је нео-п-ход-но.”

(Хо-се Ор-те-га и Га-сет)

„Ис-пи-тај-те пи-сма, тра-гај-те!”

(Апо-стол Па-вле)

„Чо-век схва-та не-што са-мо он-да ка-да се ми-сао про-жи-ма осе-ћа-њи-ма и по-кре-ће це-ло људ-ско би-ће. Оно што се на-зи-ва ‚би-ћем' не од-ре-ђу-је се ми-шљу, са-зна-њем, ни-ти иде-јом, већ це-ло-ви-тим су-бјек-том, то јест и чув-ством, и во-љом и це-ло-куп-ном те-жњом."

(Ни-ко-лај Бер-ђа-јев)

„То-ли-ко жи-вим ко-ли-ко ка-пи кр-ви сво-је у кан-ди-ло пра-ве ве-ре пре-ли-јем."

(Отац Ју-стин По-по-вић)

„Ни-је Бог чо-ве-ко-лик, не-го је чо-век бо-го-лик."

(Ла-још Са-бо)

„Ис-ток је у по-тра-зи за ду-шом, он же-ли **би ти**. За-пад је скло-ни-ји јед-ном друк-чи-јем прин-ци-пу, ак-ти-ви-стич-ком, он же-ли
**де ла ти**
. Му-дрост је у спо-ју тог дво-га, у спо-ју
**би ти**

и
**де□ла□ти**
, јер јед-ног без дру-гог не-ма.”

(Све-ти Ни-ко-лај Ве-ли-ми-ро-вић)

„Хлад-ни рат, ко-ји је ло-гич-но по-де-лио До-бро и Зло по кла-си-ци-стич-ком сце-на-ри-ју, раз-ре-ша-ва се по-бу-ном омла-ди-не, ко-ја от-кри-ва ро-ман-ти-чар-ски тре-ћи пут у свом пси-хо-де-лич-ном бек-ству.”

(Алек-сан-дар Ге-нис)

„Од свих зло-чи-на ко-ло-ни-за-то-ра ни-је-дан ни-је го-ри од по-ку-ша-ја да нас уве-ре да не-ма-мо соп-стве-ну кул-ту-ру, или, што је још го-ре, да је то не-што че-га би тре-ба-ло да се сти-ди-мо.”

(Џу-ли-јус Ње-ре-ре)

„Сре-ћом, под Тур-ци-ма ни-је би-ло ин-те-лек-ту-а-ла-ца, ина-че би-смо још би-ли под Тур-ци-ма.”

(Бра-на Пе-тро-вић)

„Ко не-ће да хра-ни сво-ју вој-ску, хра-ни-ће ту-ђу.”

(Срп-ска на-род-на из-ре-ка)

„Имај-те сме-ло-сти да по-гре-ши-те.”

(Г. В. Ф. Хе-гел)

„Пра-ви-ти ин-те-ли-гент-не гре-шке ве-ли-ка је умет-ност.”

(Фе-де-ри-ко Фе-ли-ни)

„Као што је по-зна-то, пси-хо-а-на-ли-за је бо-лест ко-ја се ши-ри ле-че-њем.”

(Мо-мо Ка-пор)

„Истин-ски ве-лик чо-век ни-ти ће цр-ва зга-зи-ти, ни-ти ће пред ца-рем пу-за-ти.”

(Бенџамин Френ-клин)

„Сло-бо-да ни-је из-над исти-не. Моја сло-бо-да ни-је из-над ин-те-ре-са заједнице.”

(Жорж Са-ла-зар)

„Обра-зо-ва-ње је оно што пре-о-ста-је кад за-бо-ра-ви-мо оно што смо учи-ли.”

(Лорд Ха-ли-факс)

„Во-ли ме ма-ло, али ду-го.”

(Је-врej-ска по-сло-ви-ца)

„Оно што нај-ви-ше во-лиш — у то ћеш се пре-тво-ри-ти.”

(Ан-ге-лус Си-ле-зи-јус)

„Оно што пре-зи-реш не-ћеш ни има-ти.”

(Ка-ба-ли-стич-ка фор-му-ла)

„Же-не се бра-не та-ко што на-па-да-ју, баш као што на-па-да-ју из-не-над-ном и чуд-ном пре-да-јом.”

(Оскар Вајлд)

„Ружа је без ЗАШТО!”

(Ангелус Силезијус)